

[Otto Mørch.]

meget forhandlingsvillige. Det synes jeg også vi har været i udvalget, men vi har altså ikke kunnet komme igennem, ikke sngang med en afbødning af disse ret ekrappe bestemmelser, der ligger i lovforslaget, sådan at kommuner med under 20.000 indbyggere nu får en mere løs ordning.

Jeg havde regnet med, at man i det mindste havde hørt efter organisationerne, da de mødte op og kom med, synes jeg, gode forslag, som var mere rimelige over for den meget forskelligartede kommunestruktur, vi har. I sidste øjeblik får vi så forelagt organisationernes henvendelse, får kommentarer fra ministeren, og så får vi tilbage i bilag 10 en kommentar fra ministeren, der går ud på, at organisationernes forslag med hensyn til kommuner under 15.000 indbyggere, hvor man lægger vægt på, om der er bymæssig bebyggelse med mindst 10.000 indbyggere, efter justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig klart vil afgrænse, hvilke kommuner påbuddet om opretholdelse af holdepladser skal omfatte.

Så siger man videre fra ministeriets side, at en tilstrækkelig klar afgrænsning efter indbyggerantal kun vil være mulig, såfremt der lægges vægt på kommunens samlede indbyggertal. Det er da en mærkelig indstilling, når vi i færdselsloven har disse begreber og arbejder efter disse begreber. Vi kender jo det med bymæssig bebyggelse inden for hastighedsbegrænsningen, vi kender det også fra den bestemmelse, vi har om, at andre skal vige for rutebiler og busser, som er under udsving. Dér bruger man det begreb, men i dette tilfælde afviser man det. Forstå det, hvem der kan, jeg forstår det i alt fald ikke.

Det er tydeligt, når man kigger på betænkningen, at det faktisk ikke har været nok for de radikale og konservative at få den forringelse, der nu ligger i lovforslaget her ved anden behandling. Det fremgår tydeligt af en mindretalsudtalelse fra de radikale og de konservative, at de sigter mod yderligere forringelse og fortynding af det lovgrundlag, vi skabte. Det er ret typisk, for netop de radikale ved deres ordfører, hr. Gudme, har både her i salen og offentligt gang på gang angrebet den hyrevognsordning, vi gennemførte, og vi ved alle sammen, at hr. Gudme har været en god advokat for

specielle kredse i Ålborg, som jeg i alt fald nødvendig ville være advokat for, men det er jo hr. Gudmes sag.

Vi står altså nu over for denne forringelse, som vi vil stemme imod. Jeg vil dog sige, at det ændringsforslag, ministeren har stillet, kan vi støtte, for det er en præcisering, en klargøring, af afgiftsbestemmelserne.

Jeg kan ikke undlade at bemærke — det skal ikke være polemisk, og det skal også være sagt med en ret blød stemme — at det er mærkeligt, at hver gang vi behandler hyrevognsloven og har en kvindelig justitsminister fra partiet venstre, så har vi store vanskeligheder på dette område.

Jeg kan heller ikke undlade at bemærke, at jeg er bekendt med, at ministeren har været til et møde i Varde og dér meget stærkt interesseret sig for nogle lillebilvognmænds problemer, hvorimod ministeren ikke tog initiativ til at spørge Ålborg kommune og Ålborg kommunes borgmester om deres stilling til de meget væsentlige ændringer, man foretog i bekendtgørelsen. Men det er jo ikke min sag, det er ministerens sag.

Vi går altså imod de ændringer, der foreslås på hyrevognsområdet. Vi mener, det er en betydelig forringelse, og vi ved, at vi har hyrevognserhvervet bag os. Det er meget tydeligt tilkendegivet fra hyrevognserhvervsorganisationernes side.

Vi har også drøftet et andet problem under udvalgsarbejdet, som jeg var meget glad for at ministeren åbnede for i sin fremsættelsestale, og jeg har også været meget glad for, at ministeren har været villig til at foretage disse vigtige ændringer i færdselsloven, nemlig vedrørende obligatorisk brug af såvel sikkerhedsseler som styrthjelme. Det er ikke ministerens skyld, at vi ikke her har et konkret resultat, og det er heller ikke socialdemokratiets skyld. Vi var klar til det, men et flertal i udvalget var ikke klar til det, og det har så medført, at vi i en mindretalsudtalelse kraftigt henstiller til ministeren så tidligt som muligt i den kommende folketingssamling at komme med et forslag, så vi kan følge de øvrige nordiske lande i indførelse af disse bestemmelser fra 1. januar 1975.

Med disse udtalelser mener jeg at jeg har tydeliggjort, at vi selvfølgelig sætter os imod denne forringelse af vor tidligere lovgivning.